
Matei 5:13

Voi sunteți sarea pământului; dar dacă sarea se strică, prin ce se va săra? Atunci nu mai este bună la nimic decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni.

Υμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

„... sarea pământului” τὸ ἅλας τῆς γῆς

Ce semnificație are aici sarea? Probabil aceea de a păstra, de a conserva, de a nu lăsa să se strice. Desigur, sarea este folosită de oameni și la dregerea gustului mâncărilor, precum și la alte lucruri, dar cred că proprietatea sa de a conserva - așa cum o cunosc oamenii în general - este mai importantă decât aceea de a dregere o mâncare. Totuși, parafrazându-l pe apostolul Pavel, care, comentând Scriptura unde se spune să nu se lege gura bouului când treieră grâul, subliniază că Dumnezeu nu pe boi îi are în vedere acolo (1Corinteni 9:9), vom spune și noi că nu de bucătărie este vorba aici. Ceea ce cunoaștem despre sare în chip firesc, vom înțelege că se aplică în chip figurativ unor lucruri spirituale. Nu vom insista aici asupra a ceea ce înseamnă pentru creștini a fi sarea pământului, căci Isus o spune cu tonul cu care arată ceva ce este evident pentru toți. Vom sublinia însă ceea ce și Isus subliniază, și anume importanța în ceea ce-l privește pe creștin a faptului de a nu pierde ceea ce îl face pe acesta să fie ce este.

„... se strică... prin ce se va săra?” μωρανθῇ... ἐν τίνι ἀλισθήσεται;

Prin ce se va săra sarea dacă se strică? Dacă aplicăm această întrebare creștinului, ea ar putea fi reformulată astfel: „Prin ce anume se va încreștina creștinul care a încetat să mai fie creștin”? Gândul care ni se arată îndată când punem această întrebare este acela că în creștin Dumnezeu a pus o putere nouă, ce nu poate fi supusă degradării decât într-un mod ireversibil: dacă se pierde, ea nu mai are din ce să se regenereze. Acesta trebuie să fie sensul spiritual al pildei cu sarea care se strică. O învățătură asemănătoare este și acolo unde este scris că cei ce păcătuiesc cu voia, pentru ei nu mai este nici o jertfă pentru păcate (Evrei 10:26): esența sării este pierdută prin pierderea „sărăturii”; esența creștinului este pierdută atunci când acesta renunță să mai trăiască în neprihănirea căpătată prin iertarea în Hristos. Orice lucru care-și are esența în sine prin simplul fapt că există, nu poate fi regenerat dacă esența sa piere: el pur și simplu încetează să mai existe.